

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะสร้างแบบฝึกการผันวรรณยุกต์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง และทดลองใช้แบบฝึกนี้กับตัวอย่างประชากรเพื่อดูว่า เมื่อนักเรียนได้ทำแบบฝึกนี้แล้วจะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการผันวรรณยุกต์ดีขึ้นหรือไม่

ตัวอย่างประชากร

ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่งจำนวน 30 คน ของโรงเรียนบางยี่ขันสงเคราะห์ บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 อย่างคือ

1. แบบฝึกการผันวรรณยุกต์ ประกอบด้วยแบบฝึกการผันรูปและเสียงวรรณยุกต์แบบฝึกการอ่าน คำ ขอความ และ คำประพันธ์และแบบฝึกการเขียนคำที่ค่อนข้างเป็นปัญหาสำหรับนักเรียน วิธีเขียนแบบฝึกได้ดัดแปลงมาจากหนังสือแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย (หลักภาษา) และหนังสือแบบฝึกหัดของต่างประเทศและ ดัดสร้างเพิ่มเติมด้วย.

2. แบบทดสอบก่อนและหลังการฝึก. ใช้นับเกี่ยวกับ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกรอบคอบเนื้อหา จึงมีความแม่นยำตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) มีจำนวน 55 ข้อ แต่ละข้อมี 4 คำเลือก. แบบทดสอบนี้มีความเที่ยง .91 ซึ่งแสดงว่ามีความเชื่อถือได้สูง

วิธีดำเนินการวิจัย

เมื่อสร้างแบบฝึกและแบบทดสอบเรียบร้อยแล้วได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์หาข้อบกพร่องแก้ไขแล้วไปทดสอบก่อนฝึก. (Pre - test) กับกลุ่มตัวอย่างเป็นเวลา 1 ชั่วโมง

2. สอนเรื่องการผันวรรณยุกต์และหลักสังเกตการผันรูปและเสียงวรรณยุกต์เป็นกรทบทวนแล้ววัดผลดูว่านักเรียนยังไม่เข้าใจเรื่องใดอีก.

3. ให้นักเรียนทำแบบฝึก 9 ครั้งๆละ 1 ชั่วโมง ระหว่างที่นักเรียนทำแบบฝึก ผู้วิจัยได้นำเข้าชอบทกรองและเรื่องที่นักเรียนยังไม่แจ่มแจ้งซึ่งได้มาจากการวัดผลหลังจากเรียนจบมาแทนและแก้ไขเป็นรายบุคคลไปเพื่อให้นักเรียนจะโอเคเข้าใจและมีความคล่องแคล่วในการทำแบบฝึกยิ่งขึ้น

4. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังฝึก (Post - test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดิม

5. นำผลการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกมาลงในตารางที่ 1 ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1 บทที่ 4

6. ทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของผลการสอบก่อนและหลังการฝึก.

7. วิเคราะห์ความก้าวหน้าของคะแนนของการทดสอบก่อนและหลังการฝึก ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการทดลองปรากฏว่า การทดสอบก่อนฝึก นักเรียนทำแบบทดสอบได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 50.96 เมื่อได้ทำแบบฝึกแล้ว นักเรียนทำแบบทดสอบชุดเดิมอีกครั้งหนึ่งได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.50 เปรียบเทียบผลของคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึกนักเรียนมีความก้าวหน้าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 30.54 คะแนนเฉลี่ยของผลการสอบก่อนและหลังการฝึกมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความรู้และทักษะในการฝึกการผันวรรณยุกต์แตกต่างไปจากเดิมในทางที่ดีขึ้น

การอภิปรายผล

จากผลความก้าวหน้าของนักเรียนแสดงว่าแบบฝึก รวมทั้งการสอนทบทวนมีคุณภาพพอที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดทักษะในการผันวรรณยุกต์ จึงควรนำไปใช้ประกอบการสอนหลักภาษาไทย

ข้อสังเกตจากการวิจัย

1. นักเรียนบางคนไม่มาเรียนอย่างสม่ำเสมอในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยทำการฝึก จึงทำให้ทักษะที่ควรจะมีของนักเรียนผู้นั้นลดน้อยลงไป
2. นักเรียนบางคนมีความบกพร่องในเรื่องการผันวรรณยุกต์อย่างมาก ผู้วิจัย:

ทองคอบขี้แจงและไอหอบสังเกตุยุดคอคเวลาดาจึงจะผ่นไค้ แต่เมื่อจับขอสสังเกตุไค้บางก็เริ่มสนุด
กั้มการณั้วรตมกั้

3. ช่วงเวลาทีไปทำกรฝีกเป็้ระยะเวลาไค้สอบภาคปลาย นักเรีบบางคน
เห็นวาไค้มีผลคอกการสอบจึงไค้คอบสนใจ

4. ระยะเวลาของการฝีกและการทดสอบ มีทั้งหมด 12 ชั่วโมง ภายในสัปดาห์
เคี้นกั้ม คั้งนั้นบางวันผู้วิจัยคองใช้เวลาดาฝีกนักเรีบบเป็นเวลาดาถึง 3 ชั่วโมง ซึ่งทำให้นักเรีบบ
บางคนเบือหนาย

5. แบบฝีกชุกทีนักเรีบบสนใจทำและเกิดควาสนุกสนานไค้แก่แบบฝีกทีมีรูปร่าง
แปลกๆหรือทีเป็้การเลบ

ขอเสนอแนะตัวไปสำหรับกรวิจัยครั้งคอไป

1. ช่วงเวลาของการทดสอบกอนฝีกและหลังฝีกควรจะยาวกวา 1 สัปดาห์เพื่อ
ปอังกั้การจำขอสอบบางชอไค้

2. ควรนำแบบฝีกไปทดสอบกั้มนักเรีบบหลายๆโรงเรีบบทั้งไค้ในส่วนกลางและส่วน
ภูมิภาคเพื่อจะควาแบบฝีกทีสร้างขึ้นนี้สามารถแกไค้ขบปัญหาในเรื่งการณั้วรตมกั้ของนักเรีบบ
ตัวไปไค้หรือไค้

3. กรูทีไค้คานงานวิจัยนี้ ดาสนใจทีจะนำไปใช้กั้มนักเรีบบของคุณ ฟิงเลื่อใช้
ชุกทีเหมาะสมกั้มเวลาและระดับควาสามารถของนักเรีบบ ไค้จำเป็นคองใช้ชุกชุก แต่ชุกทีกรู
ทุกคนควรเนนไค้หมากคือชคกรเขียน

4. กรูทีคองกรจะไค้การสอบของคุณเป็้ประสิทธิภาพควรสร้างแบบฝีกคั้คั้ประกอบ
การเรีบบการสอนควาและแบบฝีกคั้คั้เหลาดึ้นนอกจากจะเสนอออกมาในรูปเนื่อหาวิชาการแล้ว
ดาจะมีลักษณะ เป็้กิจกรรมหรือปกรตค่างๆทีไค้ควาสนุกสนานแต่ไค้ขณะเคี้นกั้มไค้ไค้ควารู้และ
ทักษะควา

5. เรื่งวรตมกั้เป็นจคคอนของนักเรีบบแทบทุกชั้น กรูควรจะไค้ฝีกนักเรีบบไค้
มีควาแมนยาในเรื่งการณั้วรตมกั้คองคั้คั้ประดมเขีนคานมา คั้งนั้นกรูทีสอบขึ้นประดมอาจ
สร้างแบบฝีกงาษาสำหรับนักเรีบบของคุณ ส่วนแบบฝีกของผู้วิจัยบางบทอาจนำไปใช้ฝีกนักเรีบบชั้น
ประถมปลายไค้

6. กรูทีสนใจ ดาจะนำวิธีการสร้างแบบฝีกของผู้วิจัยไปคั้คั้แปลงสร้างแบบฝีกวรตม-
กั้คั้เพิ่มขึ้น หรือสร้างแบบฝีกภาษาไทยชุกคั้คั้คอไป

7. ถ้าเป็นไปได้ควรสร้างแบบฝึกเป็นคณะ เพื่อจะได้ร่วมกันคิดกิจกรรมที่น่าสนใจ และน่าสนใจสำหรับนักเรียนได้มากที่สุดและอาจสร้างให้เกี่ยวข้องกับภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ ด้วย

8. ในกรรสร้างแบบฝึกครูจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน และควรสำรวจว่า นักเรียนมีจุดสนใจในเรื่องใด จะก่อสร้างแบบฝึกสำหรับฝึกนักเรียนใดถูกต้องและไฉน

9. คำสั่งของแบบฝึกจะต้องชัดเจนค่าที่ชัดเจน และควรมีตัวอย่างทุกแบบฝึกเพื่อให้ นักเรียนบางคนที่ไม่สนใจจะฝึกฝนคนเดียวจะทำได้ถูกต้อง และถ้าเป็นแบบฝึกที่ยากหรือ สับสนควรมีเฉลยให้

10. ถ้ามีกรรวิจัยครั้งต่อไป ผู้ที่วิจัยควรสร้างแบบฝึกอย่างแท้จริง คือฝึกให้ มีกรรออกนเสียง และฝึกไต่รอยางศัพท์และฝึกผันวรรณยุกต์ที่ละเอียดถี่ถ้วน

11. มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยทางการศึกษาคควรจะได้เปิดสอนวิชาการสร้างแบบฝึกหัดเพื่อจะได้ผลิตครูทางด้านนี้ไปทำประโยชน์ในวงการศึกษาต่อไป

12. การฝึกแต่ละครั้งควรจะต้องเฉลยให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าใน

การฝึกของตน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย